

Ví - tej, Je - zu Kri - ste,
 Sy - nu pan - ny či - sté,
 z ne - be - ské vý - so - sti,
 náš pře - dra - hý ho - sti;
 při - šels k nám od O - tce,
 spa - se - ní pů - vod - ce;
 Te - bou se tě - ší - me,
 v To - bě ve - se - lí - me.
 Ví - tej, Krá - li náš!

2. Navštívil nás bídne / v tom zdejší soužení, / dle lásky předivné, / nás všech k vykoupení; / s bohatstvím nebeským / poslán k nám chudičkým, / bys nás obdaroval, / sebou zbohacoval. / Vítej, Králi náš!

VÍTEJ, JEZU KRISTE

3. Ty jsi Král důstojný, / Syn Všemohoucího, / Pán v milosti hojný, / nad nějž nic vyššího; / vždyť ses pro nás snížil / a v bídy ponižil, / učiněn podobný / nám, krom hříchů, rovný. / Vítej, Králi náš!
4. Již je naplněno, / když ses stal člověkem, / co bylo slíbeno / již před dávným věkem, / že lidu padlému, / hříchem svázanému / budeš Spasitelem / a Vykupitelem. / Vítej, Králi náš!

Polsky

Witaj, Jezu Chryste, / z niebios wysokości, / witaj, z Panny czystej / w nasze ziemskie włości! / Ojcaś nam objawił, / wybawienie sprawił, / Tobą się cieszymy, / wszyscy Cię wielbimy, / Chryste, Królu nasz!

*Králi věků, nepomíjejícímu,
neviditelnému,
jedinému Bohu buď čest
a sláva na věky věků. Amen.*

1Tm 1,17